

Tolkningsfråga

Skall artiklarna 10.1 och 12.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärningen av medlemsstaternas varumärkeslagar ⁽¹⁾ tolkas så, att ett varumärke har varit föremål för verkligt bruk när det använts för varor (här alkoholfria drycker) som varumärkesinnehavaren efter slutet köpeavtal gratis delat ut till köparna av andra varor (här textilier) som varumärkesinnehavaren saluför?

⁽¹⁾ EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Överklagande ingett den 16 november 2007 av Philip Morris Products SA av den dom som förstainstansrätten (andra avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-140/06, Philip Morris Products mot harmoniseringsbyrån

(Mål C-497/07 P)

(2008/C 22/52)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Philip Morris Products SA (ombud: T. van Innis och C. S. Moreau, avocats)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva den överklagade domen, och
- och förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden påstår i sitt överklagande att förstainstansrätten åsidosatte artiklarna 4 och 7.1 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾. Klaganden klandrar för det första förstainstansrätten för att den grundade sin bedömning på en förutfattad mening, vilken var ogynnsam för den kategori av varumärken som det sökta varumärket ingick i. Förstainstansrätten gjorde en bedömning av de faktiska omständigheterna vilken fullständigt saknade vetenskapligt stöd och missförstod det sätt på vilket människor uppfattar kännetecken i allmänhet, och former i synnerhet, genom att finna att konsumenterna inte har för vana att presumera att varor har ett viss ursprung på grundval av varornas form eller förpackning.

Klaganden klandrar för det andra förstainstansrätten för att den gjorde en felaktig rättslig bedömning av hur allmänheten uppfattade varumärket. Denna felaktighet består i att förstainstansrätten endast prövade varumärket som en del av ett cigarettpaket, trots att formen på en förpackning kan uppfattas av allmänheten i otaliga andra uttrycksformer, såsom grafiska återgivningningar eller tredimensionella återgivningningar av varumärket i marknadsföringsmaterial. Den oriktiga bedömningen består även i att förstainstansrätten begränsade begreppet varumärke till den del som kan uppfattas av en potentiell köpare i det ögonblick som omedelbart föregår inköpet, trots att ett varumärkes omsättningskrets utgörs av samtliga som kan komma i kontakt med varumärket vid en normal användning av detta. Detta kommer till uttryck i marknadsföringen av varan före det att den förvärvas och i användningen och konsumtionen av varan efter det att den har förvärvats.

Klaganden åberopar för det tredje att domskälen i den överklagade domen är motsägelsefulla.

⁽¹⁾ EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3.

Överklagande ingett den 16 november 2007 av Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidigare Aceites del Sur, S.A. av den dom som förstainstansrätten (första avdelningen) meddelade den 12 september 2007 i mål T-363/04, Koipe Corporación, S.L. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-498/07 P)

(2008/C 22/53)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Aceites del Sur-Coosur, S.A., tidigare Aceites del Sur, S.A. (ombud: J.-M. Otero Lastres, abogado)

Övriga parter i målet: Koipe Corporación, S.L. och Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen skall

- förklara att överklagandet av förstainstansrättens (första avdelningen) dom av den 12 september 2007 i mål T-363/04, vilket grundas på att gemenskapsrätten har överträtts, har skett i behörig tid och på vederbörligt sätt,
- bifalla överklagandet och följaktligen upphäva nämnda avgörande av förstainstansrätten i sin helhet, i enlighet med artikel 61 i domstolens stadga och artikel 113 i rättegångsreglerna,